

heden, fastlægges på *perioder på 3 år ad gangen*, så at såvel ministeriet som de byggende får mulighed for mere langsigtede dispositioner.

Ved overgangen fra statsfinansiering til finansiering over det almindelige kapitalmarked bliver det mere nødvendigt end tidligere at sikre en stabil udvikling på kapitalmarkedet, og § 3 *bemyndiger* derfor *finansministeren* til i tiden indtil 1. april 1963 efter samråd med boligministeren og Danmarks nationalbank *at foretage opkøb og gensalg af obligationer* inden for netto-beløb, hvis størrelse fastsættes på de årlige finanslove.

Bestemmelsen, der i sin oprindelige form ikke var tidsbegrænset og ikke foreskrev samråd med Danmarks nationalbank, blev udsat for en del kritik og gav anledning til debat både i og uden for folketinget. Den fik sin endelige formulering efter vedtagelsen af et i udvalgsbetænkningen stillet ændringsforslag. I bemærkningerne til dette siges det:

„Den bemyndigelse, der ved lovforslagets § 3 tillægges finansministeren til efter samråd med boligministeren at foretage opkøb og gensalg af obligationer, tager sigte på at afbøde virkningerne af pludselige og kortvarige udsving i obligationskurserne, som i begyndelsen særligt vil kunne ramme obligationer fra de nye finansieringsinstitutter, indtil disse har opnået en mere grundfæstet placering på markedet.

Der må derfor lægges vægt på, at den foreslåede bemyndigelse bibeholdes, men den vil kunne gøres tidsbegrænset indtil 1. april 1963 og vil kunne udøves ikke blot efter samråd med boligministeren, men også efter samråd med Danmarks nationalbank.“

Da det må forudses som en mulighed, at der ikke — selv med tilbud om statsgaranti — igennem de eksisterende pengeinstitutter eller finansieringskanaler vil kunne skaffes en tilgang af kapital, som er tilstrækkelig til at opretholde et boligbyggeri af det tilsigtede omfang, gives der i lovens kapitel II hjemmel til at godkende *oprettelsen af et eller flere nye finansieringsinstitutter, der har til formål at yde sekundære lån* til opførelse eller ombygning af beboelsesejendomme, byggeri i henhold til kapitel V (med socialt og kulturelt formål) samt kontor- og forretningsejendomme (§ 4).

Efter det oprindelige lovforslag kunne godkendte finansieringsinstitutter kun yde lån til opførelse eller ombygning af beboelsesejendomme.